

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 16Co/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113207207
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8113207207.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: Y. B., nar. XX. XX. XXXX, J. L. XXX/X, Y. Y., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66 proti odporcovi: INVEST - KAPITAL, a. s., Hattalova 12/C, Bratislava, IČO: 35 871 334, o vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 12C 69/2013-16 zo dňa 28. 03. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil odporcovi zdržať sa zasielania zásielok žalobcovi s označením obálky „NEPLATIČ“. Zaviazal navrhovateľa podať do 30 dní od doručenia tohto uznesenia návrh na súd vo veci uloženia povinnosti zdržať sa zásahov do osobnostných práv navrhovateľa. Ďalším výrokom zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 162,91 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ podal návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil povinnosť odporcovi zdržať sa zasielania zásielok navrhovateľovi s označením obálky „NEPLATIČ“ a uložil mu podať návrh vo veci samej do 60 dní a nahradiť trovy konania. Návrh odôvodňoval tým, že dňa 21. 08. 2008 uzatvoril úverovú zmluvu č. 0019024508, pričom následne z dôvodu nepriaznivej sociálnej situácie prišiel o „strechu nad hlavou“, 5 detí bolo umiestnených do detského domova, stal sa bezdomovcom. Podarilo sa mu zamestnať v technických službách pri vývoze odpadkov, smeti a údržby komunikácií. Napriek práci z minimálnej mzdy, mu sotva zostáva na pokrytie základných životných potrieb, pritom má záväzky na výživnom. Odporca mu opakovane zasiela urgencie a oznámenia o podaní žaloby, pričom obálka obsahuje označenie veľkým červeným písmom „NEPLATIČ“. Je presvedčený, že takéto označovanie predstavuje nekalú obchodnú praktiku a zasahuje do dôstojnosti človeka. Zmluvy, pritom nie sú bezproblémové a obsahujú neprijateľné podmienky, najmä rozhodcovskú doložku, dohodu o zrážkach zo mzdy a podobne. Celú situáciu chce riešiť, no zásielky označené ako neplatič sú neprimerané a zasahujú do jeho osobnosti a je presvedčený, že takéto označovanie vo všeobecnosti je neprijateľné, pôsobí úplne deprimujúco a znevažujúco. Kým sa nevyriešia vzťahy z jeho zmluvy vo veci samej, a to vo vzťahu k otázke skutočnej výške dlhu a k otázke neprijateľnosti zmluvných podmienok, žiada ochranu pred poškodzujúcimi zásielkami s označením neplatič, pričom vo veci samej sa mieni domáhať žalobou o zdržanie sa zásahov do jeho osobnej integrity prostredníctvom pochybných označených zásielok a primeraného finančného zadosťučinenia. V ďalšom poukázal na obdobné konanie a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove vedené pod sp. zn. 2Co 116/2011.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca. Odvolanie podal v celom rozsahu a rámec svojho odvolania vymedzil tým, že poukázal na to, že predbežné opatrenie vydal nepríslušný súd, pretože súd prvého stupňa nesprávne posúdil príslušnosť svojho súdu, vzhľadom na skutočnosť, že príslušnosť súdu je daná § 74 ods. 2 O. s. p. v spojení s ust. § 85 ods. 2 O. s. p. Príslušným súdom je všeobecný súd odporcu, t.j. Okresný súd Bratislava III. Rovnako namietal aj nesprávne právne posúdenie veci súdom vo veci vydania predbežného opatrenia a splnenia podmienok. Poukázal, že navrhovateľ nepopiera existenciu dlhu, nespochybňuje pravdivosť jeho hodnotenia ako osoby, ktorá neplní svoj záväzok. Posledná výzva na úhradu dlhu bolo odoslaná 13. 12. 2012, pričom návrh na vydanie predbežného opatrenia bol súdu doručený dňa 13. 03. 2013, t. j. štvrtrok po označení navrhovateľa za neplatiča. Navrhovateľ má však aj ďalšie peňažné záväzky z titulu dlžného výživného. Pritom poukazuje, že zasielanie obálky označujúcej ho za neplatiča, zasahuje do dôstojnosti človeka, do jeho osobnosti a je presvedčený, že jeho označovanie je vo všeobecnosti neprijateľné.

Má za to, že označenie navrhovateľa ako neplatiča vychádza z gramatického významu slova neplatič. Na základe gramatického výkladu za neplatiča sa považuje ten, kto neplní svoje splatné peňažné záväzky a podľa synonymického slovníka v slovenčine, neplatič je ten, kto sústavne neplatí poplatky. Vzhľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nepopiera existenciu svojho dlhu zo zmluvy, ktorú uzatvoril 21. 08. 2008 s Poštovou bankou, pre ktorú odporca na základe komisionárskej zmluvy predmetnú pohľadávku vymáha, je označenie navrhovateľa vzhľadom na skutočnosť, v súlade s gramatickým významom slova neplatič a je teda pravdivé. Navrhovateľ netvrdí, že označenie neplatič je nepravdivé, pričom si je vedomý svojho záväzku zo zmluvy o úvere, ako aj ďalších svojich záväzkov. Súd mal návrh navrhovateľa zamietnuť z dôvodu, že odporca vymáha voči navrhovateľovi splatný záväzok, pričom označenie navrhovateľa za neplatiča je pravdivé. Pravdivým hodnotením nedochádza k porušeniu osobnostných práv navrhovateľ, a preto aj žaloba na zdržanie sa zásahov do jeho osobnej integrity prostredníctvom pochybne označených zásielok a primeraného zadosťučinenia je zjavné nedôvodná. Preto nie sú splnené podmienky, za ktoré by bolo potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov konania, aj vzhľadom na čas, ktorý uplynul od zaslania poslednej výzvy odporcovi, ako aj z dôvodu, že nebola osvedčená danosť uplatneného práva. Súd prvého stupňa neuviedol v čom konkrétne vidí nebezpečenstvo nenáležitého neprimeraného vymáhania dlhu voči navrhovateľovi. Odporca vidí nesprávne právne posúdenie súdom v skutočnosti, že súd sa nezaoberal ust. § 7ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý v súvislosti so zoznamom nekalých praktík odkazuje na prílohu č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré bližšie špecifikuje, čo považuje za agresívnu obchodnú praktiku. Poukázal pritom na prílohu č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorá za agresívnu obchodnú praktiku považuje vykonávanie vytrvalých a nechcených žiadostí telefonicky, faxom, elektronickou poštou, alebo inými diaľkovými médiami, okrem prípadov, alebo rozsahu odôvodneného účelu uplatnenia vymáhaného záväzku. Vzhľadom na vymedzenie agresívnej obchodnej praktike a na skutočnosť, že zaslal navrhovateľovi výzvu na úhradu za účelom vymáhania zmluvného záväzku, nie je možné považovať zaslanie takýchto výziev za agresívnu obchodnú praktiku. Zaslal odporcovi 3 výzvy na úhradu, a to 01. 06. 2012, 11. 10. 2012 a 12. 12. 2012. Nechystá sa zasielať navrhovateľovi ďalšie výzvy vzhľadom na skutočnosť, že záväzky navrhovateľa bude uplatňovať prostredníctvom žaloby. V súvislosti s tým navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vysloví, že navrhovateľ a odporca nemajú právo na náhradu trov konania.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O. s. p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, správne vo veci vyvodil právne závery, na zisteniach, na ktorých sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania a na ktoré odkazuje aj odvolací súd.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia je nepochybné, že v danom prípade súd prvého stupňa rozhodoval o návrhu na vydanie predbežného opatrenia zo spotrebiteľského vzťahu, z ktorého sa navrhovateľ domáha uloženia povinnosti odporcu zdržať sa zasielania zásielok s označením obálky „NEPLATIČ“. Z obsahu napadnutého uznesenia ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa mal za dostatočne osvedčený nárok navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia. V zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. f) O. s. p., môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

V danom prípade sa navrhovateľ domáhal rýchlej úpravy pomerov účastníkov konania z dôvodu, že mu odporca zasiela opakované urgencie a oznámenia o podaní žaloby, pričom obálku označuje červeným písmom „NEPLATIČ“ a dochádza tak k zásahu do jeho dôstojnosti ako človeka. Takéto konanie odporcu za nekalú praktiku. Tiež poukázal na to, že v danej veci sa mieni domáhať žaloby vo veci samej, a to uloženia povinnosti zdržať sa zásahu do práv navrhovateľa.

Odvolačný súd bol toho názoru, že postup súdu prvého stupňa bol zákonný a vecne správny.

Podľa ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

Je bez pochyb konštatovanie o tom, že či konanie odporcu by bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi (v danom prípade navrhovateľa) alebo nie, môže zistiť súd vo veci samej. Nateraz však bolo potrebné zistiť, či nárok navrhovateľa na vydanie predbežného opatrenia je dostatočne osvedčený tak, aby sa dočasne zamedzilo, aby odporca nekonal protiprávne. Keďže navrhovateľ osobne pociťoval, že konanie odporcu v súvislosti so zasielaním zásielok - urgencií, výziev s označením ako „NEPLATIČ“ zasahuje do jeho integrity, dôstojnosti človeka a bolo zistené, že takéto výzvy boli navrhovateľovi zaslané, bolo namieste vyhovieť predbežnému opatreniu v súlade s návrhom. Odporca nepopieral, že takéto výzvy zasielal.

Predbežné opatrenie zásadne neprejudikuje vo veci závery, až vo veci samej sa súd bude zaoberať tým, či konanie odporcu bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi alebo nie a či išlo o konanie v súvislosti s nekalou obchodnou praktikou. Nateraz však odvolací súd bol názoru, v zhode so súdom prvého stupňa, že boli splnené podmienky pre vydanie predbežného opatrenia tak, aby nedošlo ešte k vážnejším škodám a ohrozeniam. V súvislosti s vydaným predbežným opatrením bola uložená navrhovateľovi povinnosť podať žalobu v lehote do 30 dní od doručenia uznesenia, a to vo veci uloženia povinnosti zdržať sa zásahov do osobnostných práv navrhovateľa, kde predmetné okolnosti budú zaiste súdom prvého stupňa zisťované a dokazované.

Keďže navrhovateľ bol úspešný, bolo dôvodné mu priznať mu aj trovy konania, preto bolo správne rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania.

Súd sa nestotožnil s tou námietkou, aby v danom prípade konal nepríslušný súd. V súvislosti s tým odvolací súd odkazuje na ust. § 87 písm. f) O. s. p., v zmysle ktorého popri všeobecnom súde odporcu je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Je nepochybné, že navrhovateľ podal návrh na vydanie predbežného opatrenia a v súvislosti s jeho ochranou ako spotrebiteľa, tieto okolnosti vyplývajú bez pochyb zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú uzatvoril a z ktorej mu vyplývajú aj záväzky. Odvolací súd bol názoru, že v danom prípade konal príslušný súd.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal, keďže úspešný navrhovateľ si ich neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.